

Taina Sfântului Maslu – rânduială și semnificație

Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav, și-l va ridica pe el Domnul, și de va fi făcut păcate se vor ierta lui. (Iacov 5, 14-15)

IMPORTANTA MASLULUI

– **Sfântul Maslu** este Taina care, prin rugăciunile preoților și prin ungerea trupului cu untdelemn sfințit, împărtășește credincioșilor harul dumnezeiesc pentru tămăduirea bolilor trupești și sufletești, pentru iertarea păcatelor și întărirea sufletului.

– Termenul **maslu** este de origine slavă și înseamnă **untdelemn**. Se mai utilizează și denumirea de eleungere, care înseamnă ungere cu untdelemn. Această Taină arată că Dumnezeu își manifestă mila Lui față de suferinții care își pun nădejdea în El. Toate rugăciunile invocă mila lui Dumnezeu, care este numit Doctorul plin de milă, Doctorul sufletelor și al trupurilor. Lucrarea Duhului Sfânt nu se poate împlini fără o deschidere a sufletului bolnavului, prin credință tare și căință sinceră.

– Taina Sfântului Maslu este și **taina comuniunii în rugăciunea unuia pentru altul**, semn al dragostei creștine și al solidarității cu cel aflat în suferință. Cel bolnav este mângâiat și încurajat, simțind că nu este singur în suferința lui, întreaga Biserică rugându-se pentru el.

CÂND A FOST INSTITUIT SFÂNTUL MASLU

– **A fost instituit de Însuși Mântuitorul Iisus Hristos**, atunci când a trimis pe Sfinții Apostoli la propovăduire: Celor ce vor crede acestor semne vor urma: în numele Meu vor scoate demoni, peste cei bolnavi mâinile își vor pune și se vor face sănătoși (Marcu 16, 17-18).

– **Sfinții Apostoli au săvârșit această Taină** încă din timpul în care Hristos era cu ei: Și mulți demoni scoteau și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și îi vindecau (Marcu, 6, 13).

– **Practica apostolică este confirmată de Sfântul Apostol Iacov în epistola sa:** *Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav, și-l va ridica pe el Domnul, și de va fi făcut păcate se vor ierta lui*” (Iacov 5, 14-15).

PENTRU CINE SE SĂVÂRȘEȘTE SFÂNTUL MASLU

– Potrivit practicii Sfinților Apostoli, **se săvârșește pentru cei bolnavi**, ca Dumnezeu să le dăruiască sănătate trupească și sufletească.

– **Cel bolnav trebuie să se spovedească mai întâi și, dacă va primi dezlegarea duhovnicului, să se și împărtășească.** Această practică ne sugerează faptul că, așa cum boala trupească este cauzată uneori de îmbolnăvirea sufletească, tot astfel și vindecarea trupească trebuie să fie precedată de însănătoșirea sufletească.

SĂVÂRȘITORUL SFÂNTULUI MASLU

– Săvârșitorul văzut **este episcopul sau preotul.**

– Potrivit tradiției Bisericii, confirmată printr-o îndelungată practică, pentru săvârșirea Sfântului Maslu trebuie **șapte preoți**, după numărul celor șapte daruri ale Duhului Sfânt (la nevoie, Sfântul Simeon al Tesalonicului recomandă să fie cel puțin doi preoți).

– Numai în cazuri excepționale (în timp de război, în satele răzlețe, în locuri depărtate), acolo unde nu pot fi măcar doi preoți, se poate săvârși Sfântul Maslu de un singur preot.

LOCUL ȘI TIMPUL SĂVÂRȘIRII

- Sfântul Maslu se săvârșește **în biserică, la casa celui în suferință sau la spital.**
- Nu este legat de anumite momente ale zilei, se face **oricând este nevoie.**
- Se recomandă a fi săvârșit în zile de miercuri și vineri și în posturile rânduite de Biserică, participanții fiind îndemnați să postească.

RÂNDUIALA SFÂNTULUI MASLU

– Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, un vas cu făină de grâu, o candelă sau un pahar cu untdelemn, șapte bețișoare cu vată la un capăt și șapte lumânări aprinse se așează pe o masă, în mijlocul Bisericii sau lângă patul bolnavului.

Binecuvântarea preotului

– *Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.*

Rugăciunile începătoare, troparele de umilință, psalmul 50.

Canonul Sfântului Arsenie (secolul al IX-lea), care îi pregătește sufletește pe primitorii Tainei.

Binecuvântarea mare

– *Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

Ectenia mare

- *Cu pace, Domnului să ne rugăm...*
- *se adaugă cereri speciale pentru binecuvântarea untdelemnului și tămăduirea celor bolnavi.*

Rugăciunea de sfințire a untdelemnului

– *se rostește de șapte ori.*

Tropare în care invocăm pe Mântuitorul, pe Maica Domnului și pe unii sfinți, pentru tămăduirea celor în suferință.

Citirile din epistole și din Evanghelii

- citirile din Apostol încep cu textul din Epistola Sfântului Iacov, capitolul al V-lea, unde se vorbește despre puterea vindecătoare a Sfântului Maslu; toate scot în evidență importanța răbdării în suferință și a nădejzii în vindecare;
- cele șapte Evanghelii ne prezintă modele de pocăință (Zaheu, Matei), pilde de milostenie și priveghere (Samarineanul milostiv, fecioarele înțelepte), dar și vindecări minunate săvârșite de Mântuitorul Hristos (vindecarea soacrei lui Petru și a fiicei femeii cananeence).

Ectenie întreită scurtă

- se rostește după fiecare Evanghelie;
- preotul cheamă milostivirea lui Dumnezeu asupra celui bolnav și asupra tuturor celor care participă la slujbă.

Rugăciunea ungerii

– fiecare preot care citește Evanghelia și rugăciunea, rostește: Părinte Sfinte, Doctorul trupurilor și al sufletelor..., ungând în semnul Sfintei Cruci pe cei bolnavi, la frunte, gură, nări, urechi, piept, la mâini și pe tălpi – dacă se află în casa lor – și doar la frunte, dacă Taina Sfântului Maslu se săvârșește în biserică.

Așezarea Sfintei Evanghelii peste capul bolnavului

– după ultima rugăciune, cel dintâi dintre preoții slujitori deschide Sfânta Evanghelie, o așează peste capul bolnavului, cu fața în jos și citește rugăciunea Împărate Sfinte, îndurate, mult-milostive...

– așezarea Evangheliei închipuie mâna lui Hristos pe capul celui bolnav: nu pun mâna mea cea păcătoasă [...] ci pun mâna Ta cea puternică și tare, arătând că vindecarea este lucrarea lui Dumnezeu, Doctorul sufletelor și al trupurilor și nu lucrarea preotului;

- bolnavul sărută Sfânta Evanghelie care închipuie pe Hristos;

Ectenie întreită

– se pomenesc cei în suferință.

Apolisul (sfârșitul slujbei)

– participanții cer binecuvântare și iertare de la preoții slujitori, zicând: Binecuvântați, părinți sfințiți, și ne iertați pe noi, păcătoșii;

– preoții slujitori răspund: Dumnezeu să vă ierte și să vă binecuvinteze, sănătate să vă dăruiască.

SFATURI PRACTICE

– Taina Sfântului Maslu poate fi cerută de **orice credincios ortodox** care se află în suferință.

– La Taina Sfântului Maslu este recomandat să participe și **familia celui aflat în suferință**, precum și alți credincioși, ca împreună să se roage pentru vindecarea celui bolnav.

– Cel bolnav trebuie, mai întâi, **să se spovedească și să fie împărtășit**, apoi să solicite preoților Sfântul Maslu.

La Sfântul Maslu se aduc:

– untdelemn;

– făină de grâu;

– lumânări de ceară.

– Nu se aduc la Sfântul Maslu articole de îmbrăcăminte sau fotografii ale persoanelor în suferință; **numele lor se trece în pomelnicul dat preoților.**

– Taina Sfântului Maslu nu trebuie considerată rugăciunea cea mai de pe urmă pentru credinciosul aflat pe patul de moarte. Pentru astfel de împrejurări există rugăciuni speciale (Împărtășirea grabnică; Rugăciunea la ieșirea cu greu a sufletului). Maslul se săvârșește pentru sănătate, fiindcă *Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu* (Iezechiel 33, 11).

– Deschiderea Sfintei Evanghelii peste capul celui bolnav **nu descoperă viitorul celui aflat în suferință.**

– La Maslul de obște, săvârșit în biserică, **Sfânta Evanghelie se deschide de preot.**

– Deschiderea Evangheliei și interpretarea ei după culoarea literelor, după conținutul textului, sau după ziua din săptămână la care s-a deschis sunt **practici greșite** prin care este batjocorit Dumnezeu, se încalcă disciplina canonică, fiind semne ale puținătății evlaviei și ale credinței îndoielnice.

ÎNTREBUINȚAREA UNTDELEMNULUI LA SFÂNTUL MASLU

– Este **simbolul îndurării divine** și totodată medicament și mijloc de însănătoșire.

– Fiind binecuvântat, este **plin de darul dumnezeiesc al Sfântului Duh.**

– Surplusul de untdelemn sfințit se arde **în candelă** – fie în casă, fie la biserică

– **sau poate fi folosit la miruit.**

Bețișoarele folosite se îngroapă sau se ard și cenușa se pune într-un loc curat. Cel ce ești fără de început și fără de sfârșit, Sfinte al sfinților, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să tămăduiască toată boala și neputința sufletelor și a trupurilor noastre, trimite Duhul Tău cel Sfânt și sfințește untdelemnul acesta și-l fă robului tău acesta (N), care se va unge, spre izbăvire desăvârșită de păcatele lui și spre moștenirea împărăției cerurilor... Facă-se, Doamne, untdelemnul acesta untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, îmbrăcăminte împărătească, pavază puternică izbăvitoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestrucată, bucurie inimii, veselie veșnică...

(Fragmente din Rugăciunea I de la Sfântul Maslu)